

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720010295
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3720010295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. 10. 2020, v trestnej veci obžalovaného: T. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný T. L., nar. XX. XX. XXXX v L. X., trvale bytom L. X., G. XXXX/XXX,

je v i n n ý, ž e

hoci bol ako otec mal. dcéry O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, povinný prispievať na jej výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/178/2016-13 zo dňa 11.01.2017, právoplatného dňa 17.02.2017, sumou vo výške 200,- €, ktoré výživné mal zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa T. P., bytom L., L. XXXX/X, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca máj 2019 úmyselne vyhýbal tým, že po tom ako dňa 30.04.2019 ukončil pracovný pover v spol. S. T. G. s.r.o. L., sa nikde riadne nezamestnal, na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval, od 12.08.2019 do 28.08.2019 pracoval v spol. G. a.s. I. G., kedy s ním bol rozviazaný pracovný pomer z dôvodu neospravedlnených absencií, následne sa nezaevidoval na úrade práce a napriek tomu, že od 01.11.2019 do 30.04.2020 pracoval v spol. G. a.s. L.. X. na dobu určitú, kde dosahoval pravidelný mesačný príjem, vyživovaciu povinnosť si nenahlásil a túto si ani žiadnym spôsobom neplnil, po tomto zamestnaní na úrade práce sa zaevidoval až dňa 23.07.2020, počas obdobia, kedy si neplnil vyživovaciu povinnosť často požíval alkoholické nápoje a na výživu svojej dcéry v L. a ani na inom mieste pravidelne a v plnej výške neprispieval, o dcéru sa nezaujímal a vyživovaciu povinnosť si neplnil ani iným spôsobom, čím mu vznikol za obdobie od mája 2019 do konca augusta 2020 dlh na výživnom v celkovej výške 3.100,- €, nakoľko časť dlhu na výživnom vo výške 100,- € uhradil,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.,

a o d s u d z u j e s a z a t o

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 / slovom: šesť / mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon tohto trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na menovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaný sa v rámci prípravného konania k spáchaniu skutku v celom rozsahu doznal.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. 10. 2020 urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. teda, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu s tým, že výživné neplatil aj za mesiac júl 2020 a august 2020 a dlh na výživnom je v celkovej sume 3.100,- Eur.

Na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, e/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal „ÁNO“.

Podľa § 257 ods. 6 Tr. por. pred rozhodnutím súdu u prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, ako aj pri rozhodnutí o prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa odseku 4, súd zistí stanovisko prokurátora, poškodeného /ak je prítomný/ a zúčastnenej osoby, ak sú prítomní na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma alebo neprijíma.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa ods. 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, teda, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu a splnil podmienky tým, že na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), e), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“ prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovaného, súd toto vyhlásenie prijal.

Na základe samotného priznania obžalovaného a jeho vyhlásenia mal súd potom za preukázané, že tento najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák..

Na základe týchto skutočností potom súd vykonal dokazovanie len k druhu trestu a jeho výmery a to oboznámením sa so správami na obžalovaného, pracovným posudkom, správami z firmy Continental, firmy Rona, odpisom registra trestov a zistil nasledovné:

Obžalovaný z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je. Nebol riešený v priestupkovom konaní. Z priestupkového indexu mal súd za preukázané, že tento bol viackrát priestupkovo riešený pre rôzne priestupky. Boli mu ukladané blokové pokuty.

Podľa firmy G. L. X. mal uzatvorený pracovnú zmluvu s uvedenou organizáciou pričom bol rozviazaný pracovný pomer v skúšobnej lehote z dôvodu neprítomnosti. Podľa správy firmy S. obžalovaný mal z ich organizáciou uzatvorený pracovný pomer, pričom tento bol ukončený okamžite z dôvodu absencií.

Obžalovaný bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 1T/18/2020 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace so skúšobnou dobou do 11. 03. 2021, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 10. 03. 2020.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd pri určovaní trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), teda, že tento sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a písm. n) Tr. zák. teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušných orgánom, čo súd vyhodnotil na základe toho, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že bol za trestný čin už odsúdený, takže pomer poľahčujúcich k priťažujúcim bol 2:1 v prospech poľahčujúcich.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti v čase podmieneného odsúdenia, z čoho súd potom usúdil záver, že obžalovaný si z predchádzajúceho odsúdenia nezobral náležité ponaučenie a naďalej páchal úmyselnú trestnú činnosť. Súd obžalovanému uložil trest pri dolnej hranici zákonnej sadzby, pričom považoval trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov za trest, ktorým bude splnený účel trestu v zmysle § 34 Tr. zák..

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného pre výkon tohto trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento nebol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa

rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (309 ods. 1 Tr. por.).